

Emulatorul de suflete. Picătura de sânge

Ion.mihaiu

Hai mai aproape, nu pleca prea curând,
sunt singur rămas doar la mine în gând,
un duh rătăcind fără țel printre umbre,
sub pământ răscolind prin culoarele sumbre!

Rămâi, nu pleca, mai spune-mi de viață,
hrănește-mi arșița cu vorbe de gheață,
mai lasă să curgă picătura de sânge,
să simți cum în mine moartea se frânge!

Aud glasuri reci răsunând sub pământ
când însumi o umbră sălbatică sunt,
când aștept fără timp, din abis, o chemare
să-mi hrănească-n priviri amintirea de Soare.

Mă doare că sunt și nu sunt, că pot fi
doar aici lângă tine cât mă chemi și tu știi
c-am să uit ce mi-ai spus când foamea din mine
va roade din sânge conștiința de sine.

Rămâi, nu pleca, am să-ți zic tot ce știu,
chiar de tu ești devreme și eu prea târziu,
chiar de tu ești aici și eu nicăieri,
mai lasă-mi un azi, și-ți voi spune de ieri!

Hrănește-mi memoria cu viața din tine,
mă lasă apoi rătăcind prin ruine
dezgolit de esențe, revenit printre umbre,
rătăcind sub pământ pe culoarele sumbre!

18 martie 2016, București